

מי נקבר כאן, מתי, בשם מה

סיזיפוס

סיזיפוס נעמדת על משקל,
הוא שוב מראה מספר לא הגיוני.
ברדיו אומרים – חיל נפל,
חוזרים על "המצב הבטחוני".

סיזיפוס נעמדת מול ראי,
מורחת קרם על הפעת פנים.
האבל מתהפך לה במעי,
הפחמימות הופכות לאבנים.

אל ראש ההר סוחבת את הלב
ששוב צריך לתפר בו איזה חור.
בין כאן לשם, כל ההוה צורב.
היא רק רוצה שמישהו כבר יחזור.

סיזיפוס מקפלת לה בגדים,
קוצצת ערמה של ירקנות,
בוחשת, מן הסיר עולים אדים.
מדוע היא לא יכולה לבכות.

הפל יחזור מחר
אל מרגלות ההר.

מריופול

בְּחֶצֶר הַקֶּטְנָה אֲדָמָה יִבְשֶׁה,
הַגָּלִים רוֹחֲשִׁים בְּמִרְחָק.
הַפְּרָחִים הַכֶּחָלִים נִכְנְעוּ לְאֶבֶק
שֶׁנִּשְׁאָר אַחֲרֵי הַפְּלִישָׁה.

הָאוֹיֵר הָאֲדִים וְהָרוּחַ נוֹשָׂאת
אֶת קוֹלָם שֶׁל צֶמָא וַיֵּאוּשׁ.
הָאֲדוּוֹת שֶׁל הַיָּם הֶרְחֹק וְהַמָּת
מִשְׁמִיעוֹת אֶת בִּכְיָן הַחֲלוּשׁ.

בְּאֲזֹנֵי מְצַלְצֶלֶת אֲנֻקֶּת הָעִיר,
אֲדָמָה מְפֹרֶפֶת. מָחָר – מִי יִכִּיר?
מָה יִשְׁרֹד וּמָה יִשְׁמֹר?
רַק הַשֶּׁבֶר בְּזִמְנֵי יִשְׁאָר.

מַעֲצָמֶת הַפְּגִיעָה חֲלוֹנוֹת עֶקְמִים
כְּשֶׁתִּילִים שֶׁנִּטְעוּ בְּחִפְזָה.
מִתְחַתִּיָּהֶם תְּלוּלִית: חֲרָקִים חֲרוּצִים
יַעֲבֹדוּ אַחֲרֵי הַפְּגֹזָה.

בְּגִנָּה הַקֶּטְנָה שֶׁהִיתָה שְׁלֵהֶם
יֵשׁ סֶפֶסֶל. וְהָאוֹר מִתְאַבֵּן
עַל צִלְבִּים בְּחֶצֶר:
שְׁנֵי שְׁמוֹת חֲרוּטִים,
שֵׁם שֶׁל אִם,
שֵׁם שֶׁל בֵּן.

מִי קֵבֵר אוֹתָם כָּאֵן – לֹא אֲדַע.
בְּאֲזֹנֵי מְצַלְצֶלֶת דְּמָמָה.
בְּחֶצֶר הַקֶּטְנָה – נִדְנָדָה.
מִי נִקְבֵּר כָּאֵן, מְתִי, בְּשֵׁם מָה.